

Nr 1.

Ankom till riksdagens kansli den 18 maj 1933 kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående indragning av viss personal vid domänverket m. m., jämte i ämnet väckta motioner.

I en den 10 mars 1933 dagtecknad proposition nr 233 har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

1:o) besluta, att från och med den 1 januari 1934 skall till indragningsstat för domänverket utan tjänstgöringsskyldighet överflyttas följande antal ordinarie befattningshavare vid domänverket, nämligen 2 överjägmästare, 26 jägmästare, 3 skogstaxatorer, 2 överjägmästarassistenter, 2 kontorsbiträden och 122 kronojägare; med rätt för Kungl. Maj:t att, i enlighet med av föredragande departementschefen angivna riktlinjer för avskiljande av övertalig personal, meddela beslut i avseende å vilka befattningshavare, som skola överflyttas å indragningsstat;

2:o) godkänna följande grunder beträffande avlöningsförmåner för å indragningsstat jämlikt 1:o) uppförda befattningshavare:

1. Befattningshavare å indragningsstat äger åtnjuta avlöning med belopp, som skulle hava vid överflyttningen till indragningsstat tillkommit honom med tillämpning av den före den 1 januari 1921 gällande lönestaten för domänverket, samt pensionsrätt enligt för domänverket före nämnda dag gällande pensionsbestämmelser.

Därest befattningshavare, som överflyttats till indragningsstat mot åtnjutande av avlöning enligt bestämmelserna i första stycket av detta moment, erhåller annan ordinarie befattning å rikets, riksdagens eller kommuns stat, skall han vara skyldig att helt frånträda avlöningsförmånerna å indragningsstaten, såvida de understiga eller äro lika med de nya avlöningsförmånerna, samt, därest avlöningsförmånerna å indragningsstaten överstiga berörda nya avlöningsförmåner, vidkännas mot de senare svarande avdrag.

2. Befattningshavare, som omedelbart före överflyttningen till indragningsstat åtnjutit lön enligt det provisoriskt gällande avlöningsreglementet den 22 juni 1920 för tjänstemän vid domänverket, må, därest han före den 1 december 1933 anmält sig villig att, med avstående av honom jämlikt mom. 1 första stycket tillkommande avlöningsförmåner, underkasta sig de i andra, tredje och fjärde styckena av detta moment angivna be-

stämmelser, åtnjuta lön enligt nämnda provisoriska avlöningsreglemente samt pension enligt kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 323) med bestämmelser för ordinarie tjänstemän vid domänverket i fråga om rätt till pension m. m. med däri sedermera gjorda ändringar, dock att befattningshavare, som vid överflyttningen till indragningsstat åtnjutit lön enligt någon av lönegrupperna A, B eller C, skall uppbära lön enligt lönegrupp A, samt att befattningshavare, som vid nämnda överflyttning åtnjutit lön enligt någon av lönegrupperna D, E, F eller G, skall uppbära lön enligt lönegrupp B.

Befattningshavare, som erhåller allmän eller enskild tjänst, stadigvarande uppdrag eller annan fast eller tillfällig arbetsanställning, är skyldig att omedelbart till domänstyrelsen anmäla förhållandet med angivande jämväl av den inkomst av anställningen, som han åtnjuter. Befinnes befattningshavare hava underlåtit att senast tre månader efter anställningens början verkställa sådan anmälan, må Kungl. Maj:t besluta, att befattningshavarens avlönings- och pensionsförmåner å indragningsstaten skola utgå enligt före den 1 januari 1921 gällande bestämmelser.

Befattningshavare, som erhåller tjänst, uppdrag eller anställning som nyss sagts, är skyldig att, såvida summan av avlöningsförmånerna å indragningsstaten och inkomsten av den nya anställningen överstiger den avlöning befattningshavaren omedelbart före överflyttning till indragningsstat åtnjutit, avstå två tredjedelar av det överskjutande beloppet, dock högst avlöningsförmånerna å indragningsstaten.

Med inkomst av tjänst, uppdrag eller anställning förstås i detta sammanhang avlöning, arvode, traktamente, sportler och annan förmån i penningar, bostad eller annat, som utgått för tjänsten, med avdrag för direkta utgifter för inkomstens förvärvande;

3:o) *dels* medgiva, att å indragningsstat jämlikt 1:o) överförd befattningshavare må, utan hinder av gällande bestämmelser beträffande beräkning av tjänstår för rätt till pension, äga såsom tjänstår i nämnda hänseende tillgodoräkna tid, varunder han tillhört indragningsstaten;

dels besluta, att, därest å indragningsstat uppförd befattningshavare erhåller befattning, som är förenad med pensionsrätt i statens pensionsanstalt, han skall, så länge han är uppförd å indragningsstaten, vara undantagen från delaktighet i sagda pensionsanstalt;

4:o) godkänna följande grunder i fråga om ersättning till icke ordinarie personal, som entledigas på grund av de under år 1932 vidtagna ändringarna i lagstiftningen rörande enskildas skogar i lappmarkerna m. m., de ecklesiastika boställesnas skogar samt häradsallmänningsarna:

A. Förutsättningar för rätt till ersättning.

För att kunna erhålla ersättning, som här avses, fordras, att befattningshavaren enligt i vederbörlig ordning utfärdade förordnanden tjänst-

gjort inom domänverket under sammanlagt minst tre år, varav minst femton månader under åren 1930—1932, samt att han icke erhållit någorlunda motsvarande anställning vare sig i statstjänst eller hos skogsvårdsstyrelse, stiftsnämnd eller pastorat.

B. Ersättningsbelopp m. m.

1. För befattningshavare, som uppnått 40 levnadsår samt tjänstgjort inom domänverket sammanlagt minst 15 år, utgår ersättning i form av *förtidspension*.

Pensionen skall för befattningshavare med 15 tjänstgöringsår utgå med belopp, som motsvarar fyra niondelar av lönen enligt A-grupp och högsta löneklass för man samt näst högsta löneklass för kvinna i den tjänstegrupp eller lönegrad, som befattningshavaren vid avskedet tillhör.

För varje ytterligare tjänstgöringsår intill 25 år ökas pensionen med 20 kronor, dock att tilläggsbeloppet skall utgöra 45 kronor för extra ordinarie och extra befattningshavare i tjänstegrupp 7 samt 60 kronor för befattningshavare å extra stat i någon av lönegraderna 9—15.

2. Övriga ersättningsberättigade befattningshavare beredas *avskedsersättning* med belopp, som för varje påbörjat tjänstgöringsår till och med sex utgör en sjättedel av årsinkomsten av den förlorade anställningen. För varje ytterligare tjänstgöringsår till och med nio utgår ersättning med en fjärdedel av årsinkomsten, för varje därpå följande tjänstgöringsår till och med tolv med en tredjedel av årsinkomsten, samt för varje ytterligare tjänstgöringsår till och med femton påbörjade år med två femtedelar av samma årsinkomst. För varje barn under 16 år skall utgå tilläggsersättning med 200 kronor.

3. Med årsinkomst, som omförmålts i mom. 2, förstås hälften av befattningshavarens inkomst av anställningen under tiden 1 januari 1932—31 december 1933 eller, om anställningen omfattat endast en del av nämnda tid, ett års inkomst av anställningen, beräknad till tolv gånger den genomsnittliga månadslönen under den del av berörda tid, som anställningen omfattat, dock att för extra befattningshavare skall, beträffande tjänstetid som överstiger sex år, med årsinkomst förstås den inkomst, som skulle hava utgått till befattningshavaren, därest han varit extra ordinarie tjänsteman. I fråga om befattningshavare, som under sagda tid åtnjutit tjänstledighet på grund av sjukdom, skall anses så, som hade befattningshavaren varit i full tjänstgöring under sagda tid.

4. Avskedsersättning till befattningshavare, som innehar mer än nio tjänstgöringsår, skall utgå i form av livränta, därvid ersättningsbeloppet ökas med 10 procent.

5. Till befattningshavare, vilkens tjänstgöringstid icke överstiger nio år, utbetalas avskedsersättningen i följande ordning. Vid avgången ur tjänst utbetalas ersättningen, i den mån den icke överstiger en årslön. Överskjutande ersättningsbelopp utbetalas ett år efter avgången, dock

att uppskov med utbetalning av belopp, understigande 100 kronor, icke skall äga rum. Om ersättningsberättigad, som i detta moment avses, så önskar, må avskedsersättning, ökad med 10 procent, tillgodokomma honom i form av livränta.

6. Livränta, som utgår enligt förenämnda grunder, skall beräknas med ledning av det förhöjda kontantbeloppet och de till förordningen den 28 september 1928 om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt såsom bilagor fogade tabellerna III och IV samt utbetalas i samma ordning som förekommande lön å indragningsstat och förtidspension.

7. Befattningshavare, som tillerkänts ersättning i form av förtidspension eller livränta, är skyldig att, då han erhåller anställning i statstjänst eller hos skogsvårdsstyrelse, stiftsnämnd eller pastorat, omedelbart till domänstyrelsen anmäla förhållandet med angivande jämväl av den inkomst av anställningen, som han åtnjuter. Befinnes befattningshavaren hava underlåtit att senast tre månader efter anställningens början verkställa sådan anmälan, må Kungl. Maj:t besluta, att den befattningshavaren tillerkända ersättningen icke vidare skall utgå.

Därest befattningshavare, som tillerkänts ersättning i form av förtidspension eller livränta, erhåller sådan anställning, som i första stycket av detta moment nämnts, skall han vara skyldig att, såvida summan av ersättningen och inkomsten av den nya anställningen överstiger den avlönning befattningshavaren omedelbart före avskedstillfället åtnjutit, avstå två tredjedelar av det överskjutande beloppet, dock högst förtidspensionens eller livräntans belopp.

Befattningshavare, som tillerkänts avskedsersättning i annan form än livränta, skall, därest han erhåller någorlunda motsvarande anställning vare sig i statstjänst eller hos skogsvårdsstyrelse, stiftsnämnd eller pastorat, vara skyldig avstå den del av ersättningen, som vid den nya anställningens början icke utbetalats.

8. Närmare bestämmelser angående ersättningsbeloppens bestämmande m. m. ävensom erforderliga föreskrifter rörande ersättnings utbetalande meddelas av Kungl. Maj:t;

5:o besluta, att antalet av följande befattningar vid domänverket skall från den 1 januari 1934 utgöra:

Befattningar, som avses i 1 § 1 mom. av avlöningsreglementet för tjänstemän vid domänverket:

generaldirektör	1
överdirektör	1

Befattningar, hänförliga till 8:e—15:e lönegraderna i den vid avlöningsreglementet fogade tjänsteförteckningen:

överjägmästarassistent	11
notarie	2
bokhållare	1

registrator	1
revisor	2
skogstaxator	5
byråjägmästare	3
intendent	1
skogsingenjör	3
skogsskolföreståndare	5
jägmästare	104
sekreterare	1
domänfiskal	1
flottledsingenjör	1
överjägmästare	11
byråchef	5;

Anmärkning. Befattningarna såsom skogsingenjörer skola vid uppkommande ledighet icke återbesättas.

6:o) bemyndiga Kungl. Maj:t att utfärda de övergångsbestämmelser och tillämpningsföreskrifter, som vid genomförande av ifrågavarande personalindragningar vid domänverket må erfordras.

Ifrågavarande proposition har hänvisats till bankoutskottet, såvitt angår punkterna 2:o), 3:o) och 4:o), samt i övrigt till jordbruksutskottet. Efter överenskommelse mellan banko- och jordbruksutskotten har propositionen behandlats av sammansatt banko- och jordbruksutskott.

Till det sammansatta utskottet hava vidare överlämnats följande i anledning av propositionen väckta *motioner*, nämligen:

1:o) de likalydande motionerna I: 304 av herr *Svensson, Martin*, jämte fyra av kammarens övriga ledamöter samt II: 471 av herrar *Bengtsson* i Kullen och *Gustafson* i Kasenberg;

2:o) de likalydande motionerna I: 312 av herrar *Johansson, Johan*, och *Gustafsson, Per*, samt II: 483 av herrar *Johanson* i Hallagården och *Gustafsson* i Lekåsa;

3:o) motionen II: 472 av herrar *Lindberg* i Umeå och *Hage*; samt

4:o) motionen II: 473 av herr *Meyerhöffer* jämte tre av kammarens övriga ledamöter.

I motionerna I: 304 och II: 471 har hemställts,

»att riksdagen ville i sammanhang med godkännande i huvudsak av förevarande proposition nr 233 angående indragning av viss personal vid domänverket m. m. i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att förordning måtte utfärdas därom, att den befogenhet i fråga om inseende och vård över skogar å ekklesiastik boställsjord samt å övrig till kyrkliga behov och ändamål avsedd fast egendom, som enligt kungl. förordningen angående hushållningen med de allmänna skogarna i riket den 26 januari

1894 tillkommer skogsstaten och domänstyrelsen, skall hädanefter tillkomma vederbörande stiftsnämnd, samt

att riksdagen måtte under förutsättning av bifall härtill företaga den jämkning i domänstyrelsens personalstat som må finnas erforderlig».

Motionerna *I: 312 och II: 483* innehålla följande yrkanden, nämligen

»att riksdagen måtte besluta,

1) att de befattningshavare, som enligt Kungl. Maj:ts förevarande förslag skulle uppföras å domänverkets indragningsstat utan tjänstgöringskyldighet från och med den 1 januari 1934, endast provisoriskt överflyttas å dylik indragningsstat under år 1934;

2) att bestämmelsen i 7 § i kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 280) om rätt till pensionsförhöjning för den, som åtnjuter *oreglerad avlöning* på indragningsstat utan tjänstgöringskyldighet, icke skall gälla för personal å domänverkets indragningsstat;

3) att lön till samtliga befattningshavare med *reglerad avlöning* å domänverkets indragningsstat utan tjänstgöringskyldighet utgår efter lönegrupp A;

4) att dyrtidstillägg till befattningshavare med *reglerad avlöning* å domänverkets indragningsstat utan tjänstgöringskyldighet icke skall utgå.»

I motionen *II: 472* har yrkats, »att riksdagen måtte vid behandlande av Kungl. Maj:ts proposition nr 233 besluta om en förbättring av avskedsersättningen till här ovan nämnda icke ordinarie personal vid domänverket under hänsynstagande i möjligaste mån till de synpunkter och riktlinjer, som här ovan framförts». — Motionärernas förslag har i motiveeringen sammanfattats på följande sätt:

»Vi mena därför, att om extra personal över 40 år skall indragas på grund av *organisatoriska* skäl nämnda befattningshavare då böra kompenseras på ett bättre sätt än vad som föreslagits i den kungl. propositionen. Detta kompensande bör då ske, *antingen så* att vederbörande erhålla ersättning vid avskedet i likhet med de ordinarie befattningshavarna *eller* 75 procent av lönen i högsta löneklass och i lönegrupp A, *eller också* förtidspension vid uppnädda 12 tjänsteår och 40 levnadsår, med ett belopp som motsvarar sex niondelar av lönen enligt A-grupp och högsta löneklass. Dessutom bör för varje ytterligare tjänstgöringsår intill 25 år pensionen ökas med 20 respektive 45 och 60 kronor, beroende på vilken lönegrad befattningshavaren tillhör.

Därjämte föreslås, att beträffande den extra personal, som erhåller *avskedsersättning*, densamma skall höjas i proportion till vad den äldre personalen erhåller.»

I motionen *II: 473* hemställes,

»att riksdagen ville, med uteslutande av motsvarande punkter av propositionen, godkänna följande grunder i fråga om ersättning till icke-ordinarie personal, som entledigas på grund av de under år 1932 vidtagna ändringarna i lagstiftningen rörande enskildas skogar i lappmarkerna m. m., de ecklesiastika bostälLENAS skogar samt häradsallmänningarna:

A. Förutsättningar för rätt till ersättning.

För att kunna erhålla ersättning, som här avses, fordras, att befattningshavaren enligt i vederbörlig ordning utfärdade förordnanden tjänstgjort inom domänverket under sammanlagt minst två år, varav minst femton månader under åren 1930—1932, samt att han icke erhållit någorlunda motsvarande anställning vare sig i statstjänst eller hos skogsvårdsstyrelse, stiftsnämnd eller pastorat.

B. Ersättningsbelopp m. m.

1. För befattningshavare, som uppnått 40 levnadsår samt tjänstgjort inom domänverket sammanlagt minst 12 år, utgår ersättning i form av *förtidspension*.

Pensionen skall för befattningshavare med 12 tjänstgöringsår utgå med belopp, som motsvarar fyra niondelar av lönen enligt A-grupp och den löneklass, som ligger för man två löneklasser och för kvinna en löneklass över den högsta löneklass i den tjänstegrupp eller lönegrad, som befattningshavare vid avskedet tillhör.

För varje ytterligare tjänstgöringsår intill 25 år ökas pensionen med 30 kronor, dock att tilläggsbeloppet skall utgöra 60 kronor för extra ordinarie och extra befattningshavare i tjänstegrupp 7 samt 90 kronor för befattningshavare å extra stat i någon av lönegraderna 9—15.

2. Övriga ersättningsberättigade befattningshavare beredas *avskedsersättning* med belopp, som beräknas för 4 tjänsteår utgöra en årsinkomst och för kortare tid proportionsvis mindre samt för varje ytterligare tjänsteår $\frac{2}{3}$ av årsinkomsten. För varje barn under 16 år skall utgå tilläggsersättning med 200 kronor.

3. Med årsinkomst, som omförmäls i mom. 2, förstås hälften av befattningshavarens inkomst av anställningen under tiden 1 januari 1932—31 december 1933 eller, om anställningen omfattat endast en del av nämnda tid, ett års inkomst av anställningen, beräknad till tolv gånger den genomsnittliga månadslönen under den del av berörda tid, som anställningen omfattat, dock att för extra befattningshavare skall, beträffande tjänstetid som överstiger sex år, med årsinkomst förstås den inkomst, som skulle hava utgått till befattningshavaren, därest han varit extra ordinarie tjänsteman. I fråga om befattningshavare, som under sagda tid åtnjutit tjänstledighet på grund av sjukdom, skall anses så, som hade befattningshavaren varit i full tjänstgöring under sagda tid.

4. Den del av avskedsersättningen, som överstiger 2 sådana årslöner, som ovan angivits, skall, ökad med 10 procent, utgå i form av livränta.»

I fråga om motiveringen för sålunda framställda förslag får utskottet, i den mån redogörelse i det följande ej lämnas, hänvisa till propositionen och motionerna.

Kungl. Maj:ts förslag är föranlett av de lagändringar, som år 1932 vidtagits i fråga om förvaltningen av och tillsynen över häradsallmänninnarna, om tillsyn å enskildas skogar inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker samt Särna och Idre socknar av Kopparbergs län samt om förvaltning av och kontroll å ecklesiastiska boställsskogar. Dessa lagändringar medföra, att en väsentlig del av de arbetsuppgifter, som för närvarande ankomma på domänverket, överflyttas till andra organisationer.

8 *Sammansatt banko- och jordbruksutskotts utlåtande nr 1.*

Kungl. Maj:ts förslag har utarbetats på grundval av en av domänstyrelsen i skrivelse den 14 december 1932 framlagd utredning angående avskiljande av övertalig personal samt angående ersättning åt sådan personal, över vilken skrivelse utlåtanden avgivits av statskontoret, kammarkollegiet, riksräkenskapsverket och kommunikationsverkens lönenämnd.

Beräkning av övertalig personal.

Totala antalet av ifrågavarande anledningar övertalig personal inom skogsstaten har beräknats på följande sätt:

Befattning	Förvaltande personal				Bevakande personal och kontorsbiträden			
	lappmarks-skog	eckl. skog	häradshöfd.	tillhops	lappmarks-skog	eckl. skog	häradshöfd.	tillhops
<i>Ordinarie tjänstemän.</i>								
Överjägmästare	—	2	—	2	—	—	—	—
Jägmästare	7	17	2	26	—	—	—	—
Skogstaxator	1	2	—	3	—	—	—	—
Överjägmästarassistent	—	2	—	2	—	—	—	—
Kontorsbiträde	—	—	—	—	—	2	—	2
Kronojägare	—	—	—	—	46	76	—	122
Summa	8	23	2	33	46	78	—	124
<i>Icke ordinarie tjänstemän.</i>								
Revirassistent	25	6	—	31	—	—	—	—
Skogsindelningsassistent	—	6	1	7	—	—	—	—
Kronojägare	—	—	—	—	24	17	—	41
Summa	25	12	1	38	24	17	—	41
Summa summarum	33	35	3	71	70	95	—	165

Härtill kommer viss övertalig personal inom domänstyrelsen, vars antal likväl i avvaktan på pågående utredning om verkets framtida inre organisation ansetts ej lämpligen kunna för närvarande fastställas.

Förfarandet vid avskiljande av övertalig personal.

Med avseende å frågan om överförande av personal till andra förvaltningsorgan har föredragande *departementschefen* framhållit angelägenheten av att den personal, som för närvarande är anställd inom domänverket men icke vidare erfordras där, så långt möjligt utnyttjas genom användande i annan allmän tjänst, i främsta rummet i sådana befattningar, som tillkommit på grund av överflyttning av arbetsuppgifter från domänverket. Efter en översikt över tillsättandet av de nyinrättade befattningarna såsom stiftsjägmästare har departementschefen beträffande överförande av personal till skogsvårdsstyrelserna anfört följande:

»Jag anser ävenledes lämpligt, att personalöverskottet inom domänverket utnyttjas vid besättande av nyinrättade eller ledigblivande befattningar hos skogsvårdsstyrelserna, vilkas verksamhet till väsentlig del bedrivs med anlitande av statsmedel. Detta syfte skulle nås, utan att skogsvårdsstyrelsernas intressen trädde för nära, därest skogsvårdsstyrelserna i första hand kungjorde dylika befattningar till ansökan för domänverkets tjänstemän samt för personal med mera fast anställning hos skogsvårdsstyrelse. Först därest lämplig sökande därvid icke anmält sig, skulle befattningen efter Kungl. Maj:ts beprövande få förklaras till allmän ansökan ledig. Jag har för avsikt att föreslå Kungl. Maj:t att såsom villkor för uppbärande av statsbidrag från det extra reservationsanslaget till skogsvårdens befrämjande föreskriva nämnda ordning för besättande av befattningar hos skogsvårdsstyrelserna.

Även då fråga är om mera tillfällig anställning hos skogsvårdsstyrelserna, såsom då befattning tillsättes utan ansökan, förutsätter jag, att skogsvårdsstyrelserna i första hand anställa övertalig personal vid domänverket.»

I fråga om övergångsförfarandet har *domänstyrelsen*, med hänvisning till de otillfredsställande befordrings- och rekryteringsförhållanden, som av angivna skäl varit rådande inom domänverket under senare år, påyrkat, bland annat, att lika många ordinarie tjänstemän inom domänverket, som komme att bliva obehövlige på grund av de förestående organisationsförändringarna, överflyttas till indragningsstat utan tjänstgöringskyldighet, samt gjort gällande, att indragningen måste ske på det sätt, att till indragningsstat överflyttades erforderligt antal tjänstemän såvitt möjligt i sådana åldrar, där överskott å personal förefunnes. Därest så icke skedde, skulle verkan av indragningsstaten bliva i väsentlig mån förfelad, ty den kunde då icke förhindra en fortgående, snabb försämring av åldersammansättningen, föranledd av rekryterings och befordrans upphörande för en längre period.

I detta ämne anför *departementschefen* bland annat följande:

»De motiv, domänstyrelsen anfört för överflyttande av övertalig ordinarie personal till indragningsstat utan tjänstgöringskyldighet, finner jag bärande. Även i fråga om sättet för indragningarnas genomförande med hänsyn till åldersfördelningen hos domänverkets personal biträder jag domänstyrelsens förslag. Det är enligt mitt förmenande icke möjligt att, såsom statskontoret förordat, behålla den övertaliga personalen vid tjänstgöring inom verket, utan att allvarliga rubbningar i verkets arbetsförhållanden uppstå, vilka måste menligt påverka driftresultatet.

Då den nu förevarande frågan om indragning av personal inom domänverket äger ett visst samband med frågan om ändringen i domänverkets inre organisation, torde jag här i korthet få redogöra för organisationsfrågans läge.

Domänstyrelsen, som numera upptagit domänverkets inre organisation till omprövning, har meddelat, att styrelsen för närvarande utarbetade ett förslag till viss omorganisation av domänverket. Förslaget läres komma att överlämnas till Kungl. Maj:t under instundande sommar. Jag har av domänstyrelsen inhämtat, att styrelsens förslag torde inne-

bära en ytterligare nedskärning av antalet befattningar av skilda slag, vilken föranletts dels av den inträffade, avsevärda förbättringen av kommunikationsväsendet, dels av en allmän rationaliseringssträvan. Sålunda läser domänstyrelsen komma att föreslå ungefärligen följande minskning av befattningarnas antal, nämligen mellan tio och tjugo ordinarie befattningar för förvaltande personal samt minst femtio ordinarie befattningar för bevakande personal ävensom därutöver ett antal icke ordinarie befattningar.

Då domänstyrelsens förslag ännu icke framlagts, äro verkningarna av den ifrågasatta omorganisationen av domänverket svåra att förutse. Man torde emellertid vara berättigad att på grund av de upplysningar, domänstyrelsen lämnat, antaga, att organisationsförändringen under alla förhållanden icke kommer att föranleda krav på inrättande i de särskilda lönegraderna av befattningar utöver dem, som återstå, sedan de på grund av lagändringarna övertaliga befattningarna indragits. Den personal, som av domänstyrelsen nu föreslagits till överflyttning på indragningsstat, kan sålunda beräknas icke under några förhållanden bliva behöflig för domänverket.

Enligt från domänstyrelsen inhämtade upplysningar äro för närvarande följande antal ordinarie befattningar inom domänverket vakanta, nämligen: överjägmästare 1, jägmästare 12, överjägmästarassistenter 2, kontorsbiträden 5 och kronojägare 23. I enlighet med de vid indragningsförfaranden i allmänhet tillämpade regler skulle antalet av de befattningar, som föras å indragningsstat, minskas med nämnda antal vakanta befattningar. Emellertid har i förevarande fall vakanssättning skett i sådan omfattning, att, därest man nu skulle förfara på liknande sätt, den avsedda verkan av överflyttning å indragningsstat skulle till stor del utebliva och domänverket således i sista hand likväl få vidkännas avsevärda indirekta kostnader för de genomförda ändringarna i skogslagstiftningen. Domänstyrelsens förslag om överflyttning till indragningsstat av samma antal befattningshavare, som antalet av de befattningar, vilka bliva övertaliga genom organisationsförändringen, oavsett förekommande vakanser, har icke föranlett principiella erinringar från de hörda ämbetsverkens sida. Jag anser mig av nyss anförda skäl böra i princip biträda domänstyrelsens förslag.»

Avlöning och ersättning åt entledigad ordinarie personal.

Domänstyrelsen har ansett, att lön å indragningsstat borde utgå enligt det provisoriska avlöningsreglementet för alla dem, som ingått å den nya lönestaten.

Styrelsen har vidare ansett, att lönen bör beräknas efter den lönegrupp, befattningen vid innehavarens överflyttning till indragningsstat tillhört.

Av de hörda myndigheterna hava *riksräkenskapsverket* och *lönenämnden* föreslagit, att lön måtte för samtliga till indragningsstat överförda fastställas att utgå efter lägsta lönegrupp, A-grupp, varemot *statskontoret* ifrågasatt, att för personal tillhörande de högsta lönegrupperna skulle fastställas lönegrupp B eller C, under det att övriga tjänstemän borde åtnjuta lön enligt A-grupp.

I fråga om avstående av indragningslön vid övergång till annan allmän tjänst har *domänstyrelsen* föreslagit att be-

fattningshavare, som erhöle annan ordinarie befattning å rikets eller riksdagens stat eller därmed jämförlig anställning hos skogsvårdsstyrelse eller stiftsnämnd, skulle vara skyldig att helt frånträda avlöningsförmånerna å indragningsstaten, såvida de understege eller vore lika med de nya avlöningsförmånerna, samt, därest avlöningsförmånerna å indragningsstaten överstege berörda nya avlöningsförmåner, vidkännas mot de senare svarande avdrag.

I nu berörda ämnen har *departementschefen* yttrat bland annat:

»De ordinarie befattningshavarna vid skogsstaten torde, vare sig de utnämns eller konstituerats före eller efter ikraftträdandet av det provisoriska avlöningsreglementet, på grund av dem tillkommande rättigheter icke vara tillförsäkrade att vid överflyttning till indragningsstat behållas vid högre avlöningsförmåner än den avlöning, som enligt kungörelsen den 20 juni 1918. nr 590, tillkommer ordinarie personal vid skogsstaten. Då nämnda avlöning väsentligt understiger avlöningsförmånerna enligt det provisoriska avlöningsreglementet, synas avlöningsförmånerna å indragningsstaten likväl skäligen böra anslutas till den provisoriska lönestaten. Jag finner emellertid rimligt, att personalen i sådant fall underkastar sig de villkor för avlöningsförmånernas åtnjutande, som statsmakterna kunna anse erforderligt föreskriva för tillgodoseende av allmänna intressen.

Vid överförandet av personal till indragningsstat har tidigare som grundregel gällt, att, därest befattningshavare å indragningsstat erhåller annan ordinarie befattning å rikets, riksdagens eller kommuns stat, han skall vara skyldig att helt frånträda avlöningsförmånerna å indragningsstaten, såvida de understiga eller äro lika med de nya avlöningsförmånerna, samt, därest avlöningsförmånerna å indragningsstaten överstiga berörda nya avlöningsförmåner, vidkännas mot de senare svarande avdrag. Lönenämnden har emellertid påvisat, att statsmakterna vid två tidigare tillfällen vid genomförande av organisationsförändringar medgivit befattningshavare, som erhåller anställning av den art nyss nämnts, att behålla viss del av det för honom å indragningsstat uppförda beloppet. Jag anser denna anordning synnerligen lämplig, då de till indragningsstat överflyttade befattningshavarna på grund härav böra finna med sin ekonomiska fördel förenligt att söka nämnda tjänster, varigenom besparingar å indragningsstaten kunna väntas uppstå.

Starka skäl tala emellertid enligt mitt förmenande för tillämpande av nämnda bestämmelse om avstående av viss del av avlöningsförmånerna å indragningsstaten icke blott vid övergång till omförmälda allmänna tjänster utan beträffande all anställning i allmän eller enskild tjänst. Om en befattningshavare, vars arbetskraft helt står till statens förfogande, med bibehållande i huvudsak av innehavande avlöningsförmåner överflyttas till indragningsstat utan tjänstgöringsskyldighet och till följd av befrielsen från tjänstgöring kan genom att taga anställning i annan allmän eller enskild tjänst förvärva ytterligare inkomst. får det anses skäligt, att vederbörande får vidkännas viss minskning i den från indragningsstaten utgående avlöningen.

Jag övergår därefter till de villkor, som böra uppställas för åtnjutande av lön enligt det provisoriska avlöningsreglementet för domänverket. Vid befattningshavares överflyttning till indragningsstat minskas hans

inkomster till följd av att lön och dyrtidstillägg å indragningsstaten underliga de avlöningsförmåner han vid överflyttningen åtnjutit. Befattningshavarna böra därför äga frihet att, utan något reglerande ingripande från statens sida, genom att taga annan anställning, uppbringa sina arbetsinkomster till samma höjd som före överflyttningen till indragningsstat. Därest emellertid befattningshavare förskaffar sig sådan anställning, att den totala inkomsten av anställningen och löneförmånerna å indragningsstaten överstiger de avlöningsförmåner, som innehafts vid överflyttningen till indragningsstat, torde staten skäligen böra tillgodogöra sig en viss bestämd del av det överstigande beloppet genom att avdraga motsvarande summa från avlöningsförmånerna å indragningsstaten. — — — Jag föreslår sålunda, att, därest befattningshavare, sedan beslut fattats om hans överflyttande till indragningsstat med åtnjutande av avlöningsförmåner enligt den provisoriska lönestaten, erhåller annan anställning i allmän eller enskild tjänst, han skall vara skyldig att, såvida summan av avlöningsförmånerna å indragningsstaten och inkomsten av den nya anställningen överstiger den avlöning befattningshavaren omedelbart före överflyttning till indragningsstat åtnjutit, avstå två tredjedelar av det överskjutande beloppet, dock högst avlöningsförmånerna å indragningsstaten.»

Ersättning åt entledigad icke-ordinarie personal.

Domänstyrelsen har föreslagit, att ersättning till icke ordinarie personal skulle utgå enligt följande grunder:

De extra ordinarie och extra befattningshavare, som till följd av organisationsförändringen såsom övertaliga entledigas, skola erhålla ersättning under förutsättning, att befattningshavaren tjänstgjort inom domänverket under sammanlagt minst 3 år, varav minst 15 månader under åren 1930—1932, samt att befattningshavaren icke erhållit och icke heller kunnat erhålla någorlunda motsvarande anställning vare sig i statstjänst eller hos skogsvårdsstyrelse eller stiftsnämnd.

För befattningshavare, som uppnått 45 års ålder samt innehar 15 års verklig tjänstgöring, utgår ersättning i form av förtidspension. Underlaget för pensionen skall motsvara statspensionen enligt pensionsreglerna för kommunikationsverken. Tjänstemännen skola äga tillgodoräkna tiden intill inträdet av pensionsåldern för motsvarande ordinarie tjänst.

Övriga ersättningsberättigade icke-ordinarie befattningshavare skola beredas avskedsersättning med belopp motsvarande två månaders inkomst av den förlorade anställningen för varje påbörjat verksamhetsår. För varje barn under 16 år skall utgå tilläggsersättning med 200 kronor.

Om ersättningsberättigad så önskar, må avskedsersättning, ökad med 10 procent, tillgodokomma honom i form av livränta.

Lönenämnden — som ansett domänstyrelsens förslag i denna del icke vara för personalen fullt tillfredsställande — har ifrågasatt, huruvida ej en överarbetning av styrelsens förslag borde vidtagas, som i högre grad än vad skett toge sikte på en gradering av ersättningarna i förhållande till vars och ens tjänstetid vid verket. Därest en dylik överarbetning icke ansåges böra ske, skulle emellertid enligt nämndens mening en viss förbättring i förslaget kunna åstadkommas genom att den för förtidspension

ifrågasatta levnads- och tjänstaldern, 45 års ålder respektive 15 tjänstår, sänktes, förslagsvis, till 40 års ålder respektive 12 tjänstår.

Departementschefen yttrar i här berörda fråga bland annat följande:

»Vidkommande ersättningen till de äldre icke ordinarie befattningshaverna lärer den av domänstyrelsen föreslagna förtidspensionen utgöra en förhållandevis låg ersättning för den i sak permanenta anställning de hittills innehaft och den utsikt till befordran, som de tilläventyrs förlora. Vad de extra jägmästarnas förbund härom anfört synes mig värt beaktande. Av principiella skäl torde man emellertid icke kunna tillmötesgå personalens önskemål i detta avseende på annat sätt än genom att, i anslutning till lönenämndens förslag, öka förtidspensionens grundbelopp, som bör utgå enligt domänstyrelsens förslag, med ett tilläggsbelopp för varje intjänat tjänstår utöver 15 samt sänka åldersgränsen för erhållande av förtidspension till 40 år.

Beträffande ersättningsberättigade, icke ordinarie tjänstemän, som icke erhålla förtidspension, förordar jag, att avskedsersättning skall utgå. Då svårigheterna att anskaffa ny anställning torde stegras med stigande ålder, anser jag, att ersättningsystemet bör vara så avvägt, att det intill den ålder, då förtidspension kan beredas, medför en förhållandevis högre ersättning åt tjänstemän med längre tjänstgöringstid. Jag föreslår därför, att lönenämndens yrkanden om högre ersättning för befattningshavare, som icke erhålla förtidspension, samt en bättre anslutning till systemet för förtidspension än vad domänstyrelsens förslag innebär, skola beaktas på det sätt, att ersättningsbeloppen skola utgå efter en för varje treårsperiod av tjänstgöringen höjd ersättningsnorm. Ersättningen bör sålunda för varje påbörjat tjänstgöringsår till och med sex utgöra en sjättedel av årsinkomsten av den förlorade anställningen. För varje ytterligare tjänstgöringsår till och med nio utgår ersättning med en fjärdedel av årsinkomsten, för varje därpå följande tjänstgöringsår till och med tolv med en tredjedel av årsinkomsten samt för varje ytterligare tjänstgöringsår till och med femton påbörjade år med två femtedelar av samma årsinkomst. För varje barn under 16 år torde få utgå tilläggsersättning med 200 kronor.

Beträffande sättet för ersättningarnas utbetalande har domänstyrelsen bland annat föreslagit, att, om ersättningsberättigad så önskar, avskedsersättning må, ökad med 10 procent, tillgodokomma honom i form av livränta. Denna ersättningsform är enligt min mening ur social synpunkt att föredraga framför engångsersättning. Den medför därjämte den fördelen, att staten, om befattningshavaren vinner annan anställning, får ökade möjligheter att innehålla den del av ersättningen, som icke anses erforderlig. Jag förordar på grund härav, att avskedsersättningen beträffande befattningshavare, som innehar mer än nio års verklig tjänstgöring, skall obligatoriskt utgå i form av livränta, därvid ersättningsbeloppet ökas med 10 procent.

Vad slutligen angår skyldighet för icke ordinarie befattningshavare, som tillerkänts ersättning, att under vissa förhållanden avstå från ersättningen förordar jag, då fråga är om förtidspension eller livränta, tillämpande av samma grundregler, som jag i det föregående föreslagit för ordinarie befattningshavare. Även de icke ordinarie befattningshaverna

14 *Sammanfatt banko- och jordbruksutskotts utlåtande nr 1.*

böra sålunda kunna få behålla en del av sådan ersättning, även om inkomsten av den nya anställning i allmän tjänst, de tilläventyrs vunnit, uppgår till eller överstiger deras förutvarande arbetsinkomst. — — —

Jag anser likväl, att anordningen för icke ordinarie tjänstemän icke lämpligen kan tillämpas, då tjänstemännen erhålla anställning i enskild tjänst. — — —»

Kostnadsberäkning. Ersättning till domänfonden för kostnadernas bestridande.

Enligt domänstyrelsens beräkning skulle domänverkets årliga personalkonto komma att, såsom en följd av avskiljandet av här ifrågakvarande arbetsuppgifter, minskas med omkring 1,049,000 kronor.

Beträffande kostnaderna för de i propositionen föreslagna åtgärderna för indragning av och ersättning åt personal har i propositionen lämnats följande redogörelse:

Kostnaderna för övertalig ordinarie personal inom skogsstaten beräknas till en början årligen utgöra:

Befattning	Personal och kostnader, som åbelöpa							
	Lappmarks- skogarna		Ecklesiastika skogarna		Häradsallmän- ningarna		Tillhopa	
	Antal befatt- nings- havare	Kronor	Antal befatt- nings- havare	Kronor	Antal befatt- nings- havare	Kronor	Antal befatt- nings- havare	Kronor
<i>Förvaltande.</i>								
Överjägmästare.....	—	—	2	22,000	—	—	2	22,000
Jägmästare.....	7	64,000	17	155,000	2	18,000	26	237,000
Skogstaxator.....	1	7,000	2	14,000	—	—	3	21,000
Överjägmästarassistent ...	—	—	2	13,000	—	—	2	13,000
Summa	8	71,000	23	204,000	2	18,000	33	293,000
<i>Bevakande.</i>								
Kronojägare.....	46	153,000	76	254,000	—	—	122	407,000
Summa	46	153,000	76	254,000	—	—	122	407,000
Kontorsbiträde.....	—	—	2	5,000	—	—	2	5,000
Summa	—	—	2	5,000	—	—	2	5,000
Sammanlagt	54	224,000	101	463,000	2	18,000	157	705,000

Kostnaderna för övertalig icke ordinarie personal inom skogsstaten beräknas utgöra:

Årligt belopp, kronor.

Ersättningsform	Kostnaderna å belöpa			
	lappmarks- skogarna	de ecklesia- stika skogarna	häradssallmän- ningarna	Tillhopa
Förtidspension	39,000	11,500	1,000	51,500
Avskedsersättning i form av livränta...	8,300	2,500	200	11,000
Summa	47,300	14,000	1,200	62,500

Engångskostnad, kronor.

Ersättningsform	Kostnaderna å belöpa			
	lappmarks- skogarna	de ecklesia- stika skogarna	häradssallmän- ningarna	Tillhopa
Avskedsersättning.....	8,500	5,500	—	14,000

Kostnaderna för den personal å ordinarie eller extra stat inom domänstyrelsen, som, såvitt nu kan förutses, blir övertalig på grund av de beslutade lagändringarna, hava beräknats till en början uppgå till följande belopp för år, nämligen:

för lappmarksskogarna	kronor	4,000
» de ecklesiastika skogarna	»	31,000
» häradssallmanningarna	»	2,000
	tillhopa kronor	37,000.

Motsvarande kostnader för den icke ordinarie personalen inom domänstyrelsen (extra ordinarie och extra) hava beräknats komma att utgå med ett årligt belopp av 4,000 kronor i form av livräntor och ett engångsbelopp av omkring 9,000 kronor, vilka fördela sig sålunda:

	årligt belopp	engångs- ersättning
för lappmarksskogarna	kronor 600	1,350
» de ecklesiastika skogarna »	3,200	7,200
» häradssallmanningarna »	200	450
	tillhopa kronor 4,000	9,000.

De totala kostnaderna i kronor skulle sålunda bliva följande:

	För lapp- marks- skogarna	För de eckle- siastika skogarna	För häradss- allmän- ningarna	Tillhopa
Årlig kostnad, som från början utgör...	275,900	511,200	21,400	808,500
Engångskostnad.....	9,850	12,700	450	23,000

16 *Sammansatt banko- och jordbruksutskotts utlåtande nr 1.*

De årliga kostnaderna komma att sjunka, i den mån personalen uppnår pensionsåldern eller avlider. Enligt beräkning, utförd på grundval av dödlighets- och livslängdstabeller, komma avlöningar å indragningsstat, förtidspensioner och livräntor till den övertaliga personalen att sjunka på sätt, som framgår av följande tabell, nämligen:

	År 1934	År 1939	År 1944	År 1949	År 1954	År 1959
Årlig ersättning åt övertalig personal i procent av ersättning åt samma personal år 1934	100	80	50	22	6	0.4

Kostnadernas förhållande till kostnaderna för det av domänstyrelsen i ersättningsfrågan avgivna förslaget framgår av följande jämförelse:

	Årlig ersättning Kr.	Engångs- ersättning Kr.	Summa, beräk- nad som årlig kostnad Kr.
<i>Domänstyrelsens förslag</i>			
Ordinarie personal	788,000	—	—
Icke ordinarie »	42,000	168,000	—
Summa	830,000	168,000	844,000
<i>Propositionens förslag</i>			
Ordinarie personal	742,000	—	—
Icke ordinarie »	66,500	23,000	—
Summa	808,500	23,000	810,000

Av jämförelsen framgår, att propositionens förslag ställer sig något billigare än det av domänstyrelsen avgivna. Den viktigaste anledningen härtill är, att lönerna å indragningsstat i propositionen föreslagits att utgå efter lägre lönegrupper.

Beträffande kostnadernas bestridande har *departementschefen* anfört bland annat:

»Kostnaderna böra i första hand utgöras av domänfonden. Vidkommande sådana kostnader, som förorsakas av överflyttandet av prästskogarna till annan administration, stadgas i 69 § av ecklesiastik boställsordning den 30 augusti 1932 följande: »Nödgas domänverket vidkännas kostnad för avlöande av skogsstatstjänstemän, som genom införandet av denna boställsordning bliva övertaliga, skall kostnaden i den omfattning och med belopp, som bestämmes av Konungen och riksdagen, ersättas statens domäners fond ur kyrkofonden.» Kostnader, som uppstå i samband med organisationsförändring rörande de enskildas skogar i lappmarkerna samt häradsallmänningarna, synas böra ersättas domänfonden genom riksstatsanslag. Ämbetsverken hava intet haft att i princip invända häremot. Kostnader för övertalig personal, som åbelöpa sistnämnda skogar, uppstå emellertid först under år 1934. Då ersättning för domänfondens kostnader i dessa avseenden under nämnda år på samma sätt som beträffande övriga ersättningsanslag till domänfonden för

kalenderåret 1934 böra upptagas först i riksstaten för budgetåret 1934/1935, är anslag å riksstaten för nästkommande budgetår icke erforderligt för ifrågavarande ändamål.

Domänstyrelsens förslag om fördelning av de sammanlagda kostnaderna för övertalig personal inom varje lönegrad och tjänstegrupp med ledning av antalet övertaliga tjänstemän, som i de skilda grupperna åbelöpa kyrkofonden och riksstatsanslagen, finner jag ändamålsenligt, dock att kostnaderna böra påföras domänfonden, som därefter beredes ersättning ur kyrkofonden eller genom anslag å riksstaten enligt nämnda fördelningsgrunder.

Ett fastställande av det antal befattningshavare inom varje grupp, för vilket kyrkofonden, respektive riksstatsanslagen har att bereda domänfonden ersättning, torde för närvarande icke böra ske. Det synes lämpligt, att Kungl. Maj:t och riksdagen, efter förslag av domänstyrelsen, årligen fastställer den ersättning, som domänfonden skall ur kyrkofonden och genom anslag å riksstaten beredas för ifrågavarande kostnad.

Jag finner i likhet med ämbetsverken lämpligt, att den personalreglering, som erfordras inom domänverket på grund av den förändrade administrationen av de ecklesiastiska skogarna, får anstå till den 1 januari 1934, då övriga organisationsförändringar inträffa. Enär domänverket givetvis i huvudsak icke under tiden 1 maj—31 december 1933 kan underdraga sig kostnader för avlönande av personal, som på grund av de ecklesiastiska skogarnas överflyttande till annan administration skall såsom övertalig överflyttas till indragningsstat eller avskedas, anser jag i likhet med domänstyrelsen, kammarkollegiet och riksräkenskapsverket skäligt, att domänfonden av kyrkofonden beredes ersättning för dessa kostnader. — — —

I fråga om indragning av övertalig personal inom domänstyrelsen föreligger för närvarande intet förslag utan endast en beräkning av den personal inom styrelsen, som kan anses åbelöpa de särskilda grupperna av skogar. De kostnader, som uppstå för nämnda personal, böra beträffande lappmarksskogarna och häradsallmänningsarna bestridas av anslag å riksstaten. Vad angår den personal, som åbelöper de ecklesiastiska skogarna, lärere, såsom kammarkollegiet erinrat, kyrkofonden icke vara ersättningsskyldig med hänsyn till innehållet i 69 § ecklesiastika boställordningen. Då domänfonden likväl synes böra beredas ersättning jämväl för kostnader för sistnämnda personal, anser jag skäligt, att domänfondens kostnader även i detta avseende ersättas fonden genom anslag å riksstaten.»

Beträffande de i propositionen framlagda beräkningarna rörande storleken av den personal vid domänverket, som blir övertalig till följd av de under år 1932 vidtagna ändringarna i lagstiftningen rörande enskildas skogar i lappmarkerna m. m., ecklesiastika boställsskogar och häradsallmänningar, har utskottet icke funnit anledning till erinran.

Av flera skäl synes det nödvändigt att, såsom i propositionen förutsatts, från domänverket avskilja den övertaliga personalen, såväl ordinarie som icke ordinarie. Ett bibehållande av övertalig ordinarie per-

sonal i tjänstgöring inom verket skulle, såsom utredningen oförtydligt givet vid handen, medföra så svåra rubbningar i rekryterings- och arbetsförhållandena inom verket, att en dylik anordning icke skulle kunna ur driftsekonomisk synpunkt försvaras. Av liknande skäl finner utskottet icke heller något att erinra mot det sätt för avskiljande av övertalig personal, som förordats i propositionen och som innebär dels att indragning av personal skulle ske i olika åldersklasser för att undvika en alltför ogynnsam inverkan på ålderssammansättningen inom verket, dels ock att det antal ordinarie befattningar, som måste indragas, skulle beräknas utan hänsyn till nuvarande vakanser.

I motionerna I: 312 och II: 483 har ifrågasatts, att överflyttningen till indragningsstat för närvarande endast skulle erhålla karaktären av ett provisorium för ett år. Med denna anordning åsyftas enligt motionärerna dels att bereda tillfälle till en närmare undersökning angående möjligheterna att placera den övertaliga personalen på andra håll, dels ock att uppskjuta ett definitivt ställningstagande i fråga om indragningsstatens omfattning i avvaktan på det förslag rörande domänverkets inre organisation, varom utredning pågår. Utan underskattande av syftet med detta förslag kan utskottet likväl icke biträda detsamma. Framhållas må, att med hänsyn till den ifrågavarande personalens specialutbildning en användning av densamma på andra områden av statsverksamheten icke lär kunna ifrågakomma i nämnvärd omfattning. Ej heller synes möjlighet i samband med den blivande omorganisationen av domänverket kunna beredas till sysselsättning av personalen. Enligt vad i propositionen meddelats beräknas nämligen denna omorganisation medföra indragning av ytterligare ett icke obetydligt antal befattningar. Även om jämväl innehavarna av dessa befattningar skulle överföras till indragningsstat — vilket, såvitt nu kan bedömas, ej torde vara nödvändigt — synes det alltså redan från början vara klart, att omorganisationen icke kommer att giva utrymme till placering i någon mån av personal, som av nu förevarande anledningar blivit övertalig. Såväl ur verkets som ur personalens synpunkt måste det vid sådant förhållande vara lämpligast, att överförandet till indragningsstat nu på en gång göres definitivt.

Självfallet är det angeläget, att kostnaderna för avskiljande av övertalig personal, i den mån så är möjligt, nedbringas genom överförande av personal till andra skogsvårdande organisationer. I detta syfte har departementschefen, bland annat, för befrämjande av personalöverskottets utnyttjande vid tillsättande av befattningar hos skogsvårdsstyrelserna ansett det böra såsom villkor för statsunderstöd till dessa styrelser föreskrivas, att nyinrättade eller ledigblivande dylika befattningar i första hand kungöras till ansökan för domänverkets tjänstemän samt för personal med mera fast anställning hos skogsvårdsstyrelse. För egen del ställer sig utskottet tveksamt till förslaget om en dylik föreskrift av generell giltighet. I fråga om de skogsvårdsstyrelser, vilka på

grund av 1932 års lag om vård av vissa skogar inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker m. fl. områden komma att inom ifrågavarande områden övertaga arbetsuppgifter från domänverket, synes visserligen påkallat, att företräde vid nyanställning gives åt domänverkets personal, och enligt utskottets mening bör det kunna förutsättas, att rekrytering från domänverket där äger rum i samma utsträckning som utökning sker av antalet nu befintliga befattningar. Att de i propositionen uttalade önskemålen i förevarande hänseende beaktas av skogsvårdsstyrelserna i nu ifrågavarande områden framgår av att, enligt vad till utskottet överlämnade handlingar utvisa, skogsvårdsstyrelserna i Norrbottens, Västerbottens och Kopparbergs län i skrivelser till Kungl. Maj:t anmält sina beslut att vid nyanställning av personal i anledning av de ökade uppgifterna lämna företräde för domänverkets tjänstemän samt för personal med mera fast anställning hos skogsvårdsstyrelse. Vad däremot angår skogsvårdsstyrelserna inom övriga delar av riket, synes efter utskottets mening hinder icke böra möta för ett omedelbart kungörande av ledigblivande befattningar till allmän ansökning.

Det förslag beträffande grunder och villkor för ersättning till övertalig ordinarie personal, som förordats av departementschefen, bygger på den uppfattningen, att domänverkets befattningshavare icke på grund av dem tillkommande rättigheter äro tillförsäkrade att vid överflyttning till indragningsstat behållas vid högre avlöningsförmåner än dem, som enligt kungörelsen nr 590 år 1918 tillkomma ordinarie personal vid skogsstaten. Utskottet delar denna uppfattning. För att emellertid undanröja en eventuell tvekan, huruvida 1920 års provisoriska avlöningsreglemente för domänverket — därest det erhåller fortsatt giltighet under år 1934 — skulle kunna anses utan vidare tillämpligt även å övertalig personal, har utskottet ansett lämpligt, att riksdagen vid ett beslut om fortsatt giltighet av reglementet gör ett uttryckligt förbehåll i detta avseende. Utskottet, som för förberedande handläggning fått till sig överlämnad Kungl. Maj:ts proposition om förlängd giltighetstid för omförmälda reglemente, framlägger i särskilt utlåtande förslag härom.

I likhet med departementschefen finner emellertid utskottet billigt, att innehavare av befattningar, vilka varit underkastade det provisoriska avlöningsreglementet, bibehållas vid lön enligt detsamma, under förutsättning likväl, att personalen underkastar sig de villkor, som statsmakterna ur allmänna synpunkter finna skäligt föreskriva.

Enligt Kungl. Maj:ts förslag skulle såsom villkor för rätt till lön enligt det provisoriska avlöningsreglementet stadgas skyldighet för tjänsteman, som erhåller inkomst av allmän eller enskild anställning i sådan omfattning, att totalinkomsten överstiger avlöningsförmånerna vid överflyttningen till indragningsstat, att av lönen å indragningsstat avstå ett belopp, motsvarande två tredjedelar av det överskjutande inkomstbeloppet. För verkställighet av denna regel skulle befattningshavaren vara skyldig att

vid erhållande av vare sig allmän eller enskild anställning anmäla förhållandet till domänstyrelsen med angivande av inkomsten.

Vad sålunda föreslagits innebär, såvitt det avser avdragsskyldighet i fråga om inkomst av enskild anställning, införandet av en ny princip inom statsförvaltningen. I framställningar, som från personalhåll tillställts utskottet, har bland annat framförts kritik mot det ingrepp i befattningshavarnas enskilda rörelsefrihet, som ett godkännande av denna princip skulle medföra. Utan att vilja bestrida, att ett bifall till Kungl. Maj:ts förslag kan i vissa fall medföra ojämna verkningar och tillämpningssvårigheter, vilka det blir önskvärt att genom tillämpningsföreskrifter i möjligaste mån motverka, vill utskottet framhålla, att det enligt dess mening måste anses befogat, att staten, då den bereder en tjänsteman lön men samtidigt lämnar honom tillfälle att fritt förfoga över sin arbetskraft, till minskande av sina kostnader tillgodogör sig en del av den inkomstökning utöver de ursprungliga löneförmånerna, som tjänstemannen kan förskaffa sig, låt vara i enskild tjänst. Utskottet har alltså intet att i och för sig erinra mot vad i förevarande hänseende föreslagits. I syfte att minska den irritation för tjänstemännen och det arbete för domänstyrelsen, som en obegränsad anmälningsplikt sannolikt skulle medföra, har emellertid utskottet funnit sig böra förorda sådan jämkning i Kungl. Maj:ts förslag, att anmälningskyldighet beträffande anställning i enskild tjänst skall föreligga endast om totalinkomsten, för löpande kalenderår räknat, uppgår till sådant belopp, att enligt de av Kungl. Maj:t föreslagna reglerna skyldighet för tjänstemannen inträder att avstå viss del av lönen. Med denna jämkning skulle, i fråga om enskild anställning, anmälningskyldighet icke föreligga, därest tjänstemannens inkomst — av lön å indragningsstat samt av allmän eller enskild anställning — för visst år ej överstiger den avlöning, han vid överflyttningen till indragningsstaten innehade. Så snart denna gräns kan antagas bliva överskriden under året, skulle anmälningsplikt inträda beträffande samtliga enskilda anställningar under året. Utskottet vill framhålla, att det måste betraktas såsom ett gemensamt intresse för staten och tjänstemannen att av anställning betingade avdrag å indragningslön kunna tillämpas så snart som möjligt efter anställningens början. Av denna anledning torde det vara lämpligt, att anmälningsplikt angives inträda så snart inkomsten kan beräknas för året uppnå den gräns, då avdragsskyldighet föreligger. En reglering av avdragen kan emellertid tänkas bliva erforderlig vid årets utgång. Lämpligen torde påföljden för underlåtenhet att fullgöra anmälningsplikten böra hänföras till viss kort tid efter årets utgång.

I fråga om allmän anställning skulle, liksom enligt Kungl. Maj:ts förslag, obegränsad anmälningskyldighet föreligga. Jämkningsen beträffande påföljd av underlåtenhet att fullgöra stadgad anmälningskyldighet bör emellertid av praktiska skäl gälla även allmän anställning.

Vidkommande härefter löneförmånerna för befattningshavare,

vilka ingå på sålunda angivna villkor, innebär Kungl. Maj:ts förslag — i överensstämmelse med vad statskontoret ifrågasatt — att befattningshavare, som vid överflyttningen åtnjuter lön enligt någon av de tre lägsta lönegrupperna (A—C), skall å indragningsstaten hänföras till lönegrupp A, medan befattningshavare med lön enligt någon av övriga lönegrupper (D—G) skulle hänföras till lönegrupp B. Härvid har uppenbarligen förutsatts, att i de fall, då domänverkets löneplan icke upptager avlöningsbelopp för ifrågavarande lönegrupper, lönen skulle utgå med motsvarande belopp enligt kommunikationsverkens och allmänna civilförvaltningens löneplaner. I förenämnda motioner I: 312 och II: 483 har — i anslutning till vad riksräkenskapsverket och kommunikationsverkens lönenämnd föreslagit — yrkats att samtliga befattningshavare skulle hänföras till lönegrupp A. Vid övervägande av denna fråga har utskottet ansett sig böra tillstyrka bifall till Kungl. Maj:ts förslag. Avgörande har härvidlag varit den i propositionen betonade omständigheten, att lönegrupperingen vid domänverket för jägmästartjänsternas vidkommande uppgjorts efter ett system, som innefattar hänsynstagande bland annat till tjänsternas svårskötthet. Väl kan det sägas — såsom i motionerna skett — att med tjänstgöringsskyldighetens upphörande svårsköttheten såsom löneplaceringsfaktor förlorat sin betydelse, men det bör efter utskottets uppfattning icke förbises, att den kvalitativa bedömning, som här föranlett en uppdelning på olika lönegrupper inom en och samma lönegrad, vid tillämpning av vanliga löneruleringsprinciper i stället skulle hava resulterat i en fördelning på skilda lönegrader och därmed vid överflyttning till indragningsstat, även med placering i lägsta ortsgrupp, för innehavarna av de mera svårskötta tjänsterna föranlett en högre avlöning. Utskottet vill i detta sammanhang framhålla att, enligt under hand inhämtad uppgift, ett bifall till motionärernas förslag kan beräknas medföra en kostnadsbesparing av endast drygt 10,000 kronor för år.

Vad i propositionen föreslagits i fråga om pension åt ordinarie personal å indragningsstat föranleder icke erinran från utskottets sida.

I detta sammanhang anser sig utskottet böra beröra de i nyssnämnda motioner behandlade frågorna om dyrtidstillägg och pensionsförhöjning åt personal å indragningsstat för domänverket. Motionärernas yrkanden i dessa hänseenden anknyta bland annat till vad statsrevisorerna i sin senaste berättelse anfört och åsyfta, dels att dyrtidstillägg icke skulle utgå till befattningshavare med reglerad avlöning, dels ock att den i kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 280) stadgade rätten för befattningshavare med oreglerad avlöning å indragningsstat att åtnjuta s. k. pensionsförhöjning I icke skulle gälla för personal å domänverkets indragningsstat. För sin del vill utskottet med avseende å frågan om dyrtidstillägg uttala, att vissa skäl enligt utskottets uppfattning kunna anföras till stöd för motionärernas ståndpunkt men att det synes rimligt, att befattningshavare å indragningsstat för domänverket i detta

hänseende behandlas efter samma grunder som annan personal å indragningsstat. Beträffande dessa grunder tillkommer det icke utskottet att framställa förslag. Vad pensionsförhöjningen beträffar, synes det utskottet med hänsyn till denna förmåns tillkomst och ursprungliga uppgift kunna ifrågasättas, huruvida icke en riktigare lösning skulle, med tillgodoseende av motionärernas syfte, kunna ernås genom att personal med oreglerad avlöning bibehölles vid rätten till pensionsförhöjning men i dyrtidstilläggshänseende behandlades efter samma grunder som personal med reglerad lön. Vid en sådan lösning kunde, därest dyrtidstillägget minskades eller avskaffades för indragen personal med nyreglerad lön, samma åtgärd utan obillighet vidtagas beträffande personal med oreglerad avlöning. Frågan härom torde kunna förväntas bliva föremål för övervägande i samband med prövning av spörsmålet om dyrtidstillägg åt befattningshavare å indragningsstat.

Vad härefter angår ersättning åt icke ordinarie personal, delar utskottet den uppfattning, som föranlett departementschefen att för denna ersättning förorda något förmånligare grunder än vad domänstyrelsen ifrågasatt. Vad Kungl. Maj:t föreslagit har synts utskottet vara i stort sett väl avvägt. Allenast i ett avseende har utskottet funnit sig böra föreslå en jämkning, nämligen beträffande förutsättningarna för rätt till förtidspension. Kungl. Maj:ts förslag innebär, att sådan rätt skulle föreligga för befattningshavare, som uppnått 40 levnadsår och kan räkna minst 15 tjänstår. I anslutning till vad lönenämnden ifrågasatt förordar utskottet att — utan rubbning beträffande antalet levnadsår — gränsen för rätt till förtidspension sättes vid uppnådda 12 tjänstår. Mot detta förslag kan visserligen invändas, att detsamma — utan samtidig jämkning av avskedsersättningens eller förtidspensionens storlek — i vissa fall medför en större skillnad mellan förmånerna för personal med rätt till förtidspension och personal med rätt allenast till avskedsersättning i form av livränta än vad fallet är med Kungl. Maj:ts förslag. Den olägenhet, som kan ligga i denna större »spänning» mellan ersättningsformerna, synes emellertid uppvägas av att den föreslagna jämkningen för äldre personal medför smidigare anpassning efter förhållandena än Kungl. Maj:ts förslag, i det att efter 12 tjänstår förtidspension uppnås av den, som till följd av högre levnadsålder har större svårigheter att erhålla ny anställning, medan yngre personal får åtnöjas med den stegring i avskedsersättningens belopp, som innefattas i Kungl. Maj:ts förslag. Till följd av förskjutning i utgångsläget för förtidspensionen kommer jämkningen vidare att medföra en viss om ock obetydlig förbättring av förtidspensionens belopp för samtliga de enligt Kungl. Maj:ts förslag därtill berättigade. Enligt av utskottet under hand införskaffad approximativ beräkning kan jämkningen väntas medföra en kostnadsökning av omkring 4,000 kronor för år.

Vad senast föreslagits innebär ett tillmötesgående i viss del av yrkan-

det i motionen II:473. I övrigt har utskottet ansett sig icke kunna biträda det i denna motion framlagda förslaget, såvitt det avser ersättningsrätt för icke ordinarie personal. Än mindre kan utskottet understödja det i motionen II:472 framställda förslaget, vilket åsyftar synnerligen långt gående och kostsamma förbättringar i förmånernas belopp.

Med avseende å sättet för avskedsersättningens utbetalning finner utskottet de skäl beaktansvärda, som föranlett departementschefen att förorda obligatorisk livränta vid en tjänstetid av mer än 9 år. Emellertid torde fall kunna förekomma, då det måste vara synnerligen önskvärdt för en entledigad befattningshavare att under tiden närmast efter avgången kunna disponera ett visst engångsbelopp. En uppmjukning i reglerna för avskedsersättningens utbetalning synes därför vara motiverad. Härvidlag torde man dock icke utan förfelande i avsevärd mån av syftet med livräntan kunna gå så långt som i motionen II:473 påyrkats. Efter övertvägande tillstyrker utskottet rätt för vederbörande befattningshavare att i fråga om den del av avskedsersättningen, som motsvarar en årslön, välja mellan engångsbelopp och livränta.

Vad i propositionen anförts rörande sättet för beredande av ersättning åt domänfonden för dess kostnader för övertalig personal har icke givit utskottet anledning till erinran.

I fråga om antalet ordinarie befattningar i åttonde och högre lönegrader vid domänverket från och med den 1 januari 1934 tillstyrker utskottet bifall till Kungl. Maj:ts förslag.

Utskottet har slutligen att taga ståndpunkt till det förslag, som innefattas i motionerna I:304 och II:471. Detta förslag går ut på, att riksdagen skulle hos Kungl. Maj:t begära beslut av innebörd, att den domänverket nu tillkommande befogenheten beträffande skogar å andra ecklesiastika boställen än prästboställen — d. v. s. biskopsjordar, domkyrkosysslomansboställen, klockarboställen, kyrkohemman och lektorsboställen — skulle upphöra och motsvarande göromål anförtros åt stiftsnämnderna ävensom att riksdagen skulle vidtaga den jämkning av domänverkets personalstat, som kunde påkallas av ett dylikt beslut. Med anledning av detta yrkande tillåter sig utskottet framhålla att, såvitt utredningen giver vid handen — i detta avseende hänvisas bland annat till innehållet i kammarkollegii utlåtande i ärendet — ett genomförande av motionärernas förslag näppeligen skulle kunna påverka beräkningen av den övertaliga personalens storlek. Av samtliga ecklesiastika skogar utgöra de, som icke äro prästskogar, endast omkring $2\frac{1}{3}$ procent, räknat efter areal produktiv mark. Denna siffra är av den ringa storleksordning, att den vid en beräkning av förevarande art torde helt falla inom en skäligen beräkningsmarginal, och dess tilläggande eller fråndragande torde alltså icke kunna påverka personalstaten. Vid sådant förhållande lär den i motionerna berörda frågan icke lämpligen böra av riksdagen göras till föremål för prövning i nu förevarande sammanhang. Utan att ingå i

bedömande vare sig av sakfrågan eller av formen för dess avgörande vill utskottet därför avstyrka åtgärd i anledning av de väckta motionerna.

På grund av vad i det föregående anförts och föreslagits får utskottet hemställa,

A) att riksdagen, i anledning av förevarande proposition nr 233 samt omförmälda motioner II: 472 och II: 473, må

I) besluta, att från och med den 1 januari 1934 skall till indragningsstat för domänverket utan tjänstgöringsskyldighet överflyttas följande antal ordinarie befattningshavare vid domänverket, nämligen 2 överjägmästare, 26 jägmästare, 3 skogstaxatorer, 2 överjägmästarassistenter, 2 kontorsbiträden och 122 kronojägare; med rätt för Kungl. Maj:t att, i enlighet med av chefen för jordbruksdepartementet till statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för den 10 mars 1933 angivna riktlinjer för avskiljande av övertalig personal, meddela beslut i avseende å vilka befattningshavare, som skola överflyttas å indragningsstat;

II) godkänna följande grunder beträffande avlöningsförmåner för å indragningsstat jämlikt I) uppförda befattningshavare:

1. Befattningshavare å indragningsstat äger åtnjuta avlöning med belopp, som skulle hava vid överflyttningen till indragningsstat tillkommit honom med tillämpning av den före den 1 januari 1921 gällande lönestaten för domänverket, samt pensionsrätt enligt för domänverket före nämnda dag gällande pensionsbestämmelser.

Därest befattningshavare, som överflyttats till indragningsstat mot åtnjutande av avlöning enligt bestämmelserna i första stycket av detta moment, erhåller annan ordinarie befattning å rikets, riksdagens eller kommuns stat, skall han vara skyldig att helt frånträda avlöningsförmåner å indragningsstaten, såvida de understiga eller äro lika med de nya avlöningsförmåner, samt, därest avlöningsförmåner å indragningsstaten överstiga berörda nya avlöningsförmåner, vidkännas mot de senare svarande avdrag.

2. Befattningshavare, som omedelbart före överflyttningen till indragningsstat åtnjutit lön enligt det pro-

visoriskt gällande avlöningsreglementet den 22 juni 1920 för tjänstemän vid domänverket, må, därest han före den 1 december 1933 anmält sig villig att, med avstående av honom jämlikt mom. 1 första stycket tillkommande avlöningsförmåner, underkasta sig de i andra, tredje och fjärde styckena av detta moment angivna bestämmelser, åtnjuta lön enligt nämnda provisoriska avlöningsreglemente samt pension enligt kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 323) med bestämmelser för ordinarie tjänstemän vid domänverket i fråga om rätt till pension m. m. med däri sedermera gjorda ändringar, dock att befattningshavare, som vid överflyttningen till indragningsstat åtnjutit lön enligt någon av lönegrupperna A, B eller C, skall uppbära lön enligt lönegrupp A, samt att befattningshavare, som vid nämnda överflyttning åtnjutit lön enligt någon av lönegrupperna D, E, F eller G, skall uppbära lön enligt lönegrupp B.

Befattningshavare, som erhåller allmän eller enskild tjänst, stadigvarande uppdrag eller annan fast eller tillfällig arbetsanställning, är skyldig att, såvida summan av avlöningsförmånerna å indragningsstaten och inkomsten av den nya anställningen för visst kalenderår överstiger den avlöning befattningshavaren omedelbart före överflyttning till indragningsstat åtnjutit, för nämnda år avstå två tredjedelar av det överskjutande beloppet, dock högst avlöningsförmånerna å indragningsstaten.

Befattningshavare, som erhåller uppdrag eller anställning, som nyss sagts, är skyldig att omedelbart vid anställningens början till domänstyrelsen anmäla förhållandet med angivande jämväl av den inkomst av anställningen, som han åtnjuter. I fråga om enskild arbetsanställning skall dock dylik skyldighet föreligga endast för det fall, att inkomsten av sådan anställning, jämte inkomst av annan arbetsanställning ävensom avlöningsförmånerna å indragningsstaten, för visst kalenderår kan beräknas uppgå till sådant belopp, att avdrag enligt bestämmelserna i nästföregående stycke skall äga rum. Befinnes anmälningspliktig befattningshavare hava underlåtit att inom en månad efter utgången av det kalenderår, under vilket anställningen tagit sin början, verkställa sådan anmälan, må Kungl. Maj:t besluta, att befattningshavarens

avlönings- och pensionsförmåner å indragningsstaten skola utgå enligt före den 1 januari 1921 gällande bestämmelser.

Med inkomst av tjänst, uppdrag eller anställning förstås i detta sammanhang avlöning, arvode, traktement, sportler och annan förmån i penningar, bostad eller annat, som utgått för tjänsten, med avdrag för direkta utgifter för inkomstens förvärvande;

III) a) medgiva, att å indragningsstat jämlikt I) överförd befattningshavare må, utan hinder av gällande bestämmelser beträffande beräkning av tjänstår för rätt till pension, äga såsom tjänstår i nämnda hänseende tillgodoräkna tid, varunder han tillhört indragningsstaten;

b) besluta, att, därest å indragningsstat uppförd befattningshavare erhåller befattning, som är förenad med pensionsrätt i statens pensionsanstalt, han skall, så länge han är uppförd å indragningsstaten, vara undantagen från delaktighet i sagda pensionsanstalt;

IV) godkänna följande grunder i fråga om ersättning till icke ordinarie personal, som entledigas på grund av de under år 1932 vidtagna ändringarna i lagstiftningen rörande enskildas skogar i lappmarkerna m. m., de ecklesiastiska bostälernas skogar samt häradsallmänningarna:

A. Förutsättningar för rätt till ersättning.

För att kunna erhålla ersättning, som här avses, fordras, att befattningshavaren enligt i vederbörlig ordning utfärdade förordnanden tjänstgjort inom domänverket under sammanlagt minst tre år, varav minst femton månader under åren 1930—1932, samt att han icke erhållit någorlunda motsvarande anställning vare sig i statstjänst eller hos skogsvårdsstyrelse, stiftsnämnd eller pastorat.

B. Ersättningsbelopp m. m.

1. För befattningshavare, som uppnått 40 levnadsår samt tjänstgjort inom domänverket sammanlagt minst 12 år, utgår ersättning i form av *förtidspension*.

Pensionen skall för befattningshavare med 12 tjänst-

göringsår utgå med belopp, som motsvarar fyra niondelar av lönen enligt A-grupp och högsta löneklass för man samt näst högsta löneklass för kvinna i den tjänstegrupp eller lönegrad, som befattningshavaren vid avskedet tillhör.

För varje ytterligare tjänstgöringsår intill 25 år ökas pensionen med 20 kronor, dock att tilläggsbeloppet skall utgöra 45 kronor för extra ordinarie och extra befattningshavare i tjänstegrupp 7 samt 60 kronor för befattningshavare å extra stat i någon av lönegraderna 9—15.

2. Övriga ersättningsberättigade befattningshavare beredas *avskedersättning* med belopp, som för varje påbörjat tjänstgöringsår till och med sex utgör en sjättedel av årsinkomsten av den förlorade anställningen. För varje ytterligare tjänstgöringsår till och med nio utgår ersättning med en fjärdedel av årsinkomsten, för varje därpå följande tjänstgöringsår till och med tolv med en tredjedel av årsinkomsten samt för varje ytterligare tjänstgöringsår till och med femton påbörjade år med två femtedelar av samma årsinkomst. För varje barn under 16 år skall utgå tilläggsersättning med 200 kronor.

3. Med årsinkomst, som omförmäls i mom. 2, förstås hälften av befattningshavarens inkomst av anställningen under tiden 1 januari 1932—31 december 1933 eller, om anställningen omfattat endast en del av nämnda tid, ett års inkomst av anställningen, beräknad till tolv gånger den genomsnittliga månadslönen under den del av berörda tid, som anställningen omfattat, dock att för extra befattningshavare skall, beträffande tjänstetid som överstiger sex år, med årsinkomst förstås den inkomst, som skulle hava utgått till befattningshavaren, därest han varit extra ordinarie tjänsteman. I fråga om befattningshavare, som under sagda tid åtnjutit tjänstledighet på grund av sjukdom, skall anses så, som hade befattningshavaren varit i full tjänstgöring under sagda tid.

4. Avskedersättning till befattningshavare, som innehar mer än nio tjänstgöringsår, skall utgå i form av livränta, därvid ersättningsbeloppet ökas med 10 procent; dock att ersättningsberättigad, som så önskar, må äga att vid avgången ur tjänst av ersättningen utfå ett engångsbelopp motsvarande en årslön, var-

vid procentuell förhöjning äger rum endast av återstående ersättningsbeloppet.

5. Till befattningshavare, vilkens tjänstgöringstid icke överstiger nio år, utbetalas avskedsersättningen i följande ordning. Vid avgången ur tjänst utbetalas ersättningen, i den mån den icke överstiger en årslön. Överskjutande ersättningsbelopp utbetalas ett år efter avgången, dock att uppskov med utbetalning av belopp, understigande 100 kronor, icke skall äga rum. Om ersättningsberättigad, som i detta moment avses, så önskar, må avskedsersättning, ökad med 10 procent, tillgodokomma honom i form av livränta.

6. Livränta, som utgår enligt förenämnda grunder, skall beräknas med ledning av det förhöjda kontantbeloppet och de till förordningen den 28 september 1928 om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt såsom bilagor fogade tabellerna III och IV samt utbetalas i samma ordning som förekommande lön å indragningsstat och förtidspension.

7. Befattningshavare, som tillerkänts ersättning i form av förtidspension eller livränta, är skyldig att, då han erhåller anställning i statstjänst eller hos skogsvårdsstyrelse, stiftsnämnd eller pastorat, omedelbart till domänstyrelsen anmäla förhållandet med angivande jämväl av den inkomst av anställningen, som han åtnjuter. Befinnes befattningshavare hava underlåtit att inom en månad efter utgången av det kalenderår, under vilket anställningen tagit sin början, verkställa sådan anmälan, må Kungl. Maj:t besluta, att den befattningshavaren tillerkända ersättningen icke vidare skall utgå.

Därest befattningshavare, som tillerkänts ersättning i form av förtidspension eller livränta, erhåller sådan anställning, som i första stycket av detta moment nämnts, skall han vara skyldig att, såvida summan av ersättningen och inkomsten av den nya anställningen för visst kalenderår överstiger den avlöning befattningshavaren omedelbart före avskedstillfället åtnjuter, för nämnda år avstå två tredjedelar av det överskjutande beloppet, dock högst förtidspensionens eller livräntans belopp.

Befattningshavare, som tillerkänts avskedsersättning i annan form än livränta, skall, därest han erhåller någorlunda motsvarande anställning vare sig i

statstjänst eller hos skogsvårdsstyrelse, stiftsnämnd eller pastorat, vara skyldig avstå den del av ersättningen, som vid den nya anställningens början icke utbetalats.

8. Närmare bestämmelser angående ersättningsbelloppens bestämmande m. m. ävensom erforderliga föreskrifter rörande ersättnings utbetalande meddelas av Kungl. Maj:t;

V) besluta, att antalet av följande befattningar vid domänverket skall från den 1 januari 1934 utgöra:

Befattningar, som avses i 1 § 1 mom. av avlöningsreglementet för tjänstemän vid domänverket:

generaldirektör	1
överdirektör	1

Befattningar, hänförliga till 8:e—15:e lönegraderna i den vid avlöningsreglementet fogade tjänsteförteckningen:

överjägmästarassistent	11
notarie	2
bokhållare	1
registrator	1
revisor	2
skogstaxator	5
byråjägmästare	3
intendent	1
skogsingenjör	3
skogskolföreståndare	5
jägmästare	104
sekreterare	1
domänfiskal	1
flottledsingenjör	1
överjägmästare	11
byråchef	5;

Anmärkning. Befattningarna såsom skogsingenjörer skola vid uppkommande ledighet icke återbesättas.

VI) bemyndiga Kungl. Maj:t att utfärda de övergångsbestämmelser och tillämpningsföreskrifter, som vid genomförande av ifrågavarande personalindragningar vid domänverket må erfordras;

B) att motionerna I: 312 och II: 483 samt II: 472 och II: 473, i den mån de icke kunna anses besvarade ge-

nom vad utskottet i det föregående anfört och hemställt, icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda; samt

C) att motionerna I:304 och II:471 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 18 maj 1933.

På det sammansatta utskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:
från bankoutskottet: herrar *Gustafsson* i Stensholm*, *Lindgren**, *Ström* i Lidköping, *Johansson* i Friggeråker, *Leffler*, *Bäcklund*, *Paulsen* och *Wikström*;
från jordbruksutskottet: herrar *Johansson* i Uppmälby, *N. August Nilsson*, *Granath*, *J. Fritiof Gustafson**, *Elof B. Andersson*, *Hedlund* i Häste, *Olsson* i Rödningberg och *Gustafson* i Vimmerby.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservation

av herrar *Johansson* i Uppmälby, *Johansson* i Friggeråker, *N. August Nilsson*, *Paulsen*, *Wikström* och *Gustafson* i Vimmerby, vilka i likhet med riksräkenskapsverket och kommunikationsverkens lönenämnd ansett, att lönen för samtliga till indragningsstat överförda befattningshavare bör utgå enligt lönegrupp A, och vilka därför yrkat.

A) att riksdagen, i anledning av förevarande proposition nr 233 samt omförmälda motioner I:312 och II:483 ävensom II:472 och II:473, må

I) — — — (= utskottets förslag);

II) godkänna — — — befattningshavare:

1. Befattningshavare — — — avdrag.

2. Befattningshavare, som omedelbart före överflyttningen till indragningsstat åtnjutit lön enligt det provisoriskt gällande avlöningsreglementet den 22 juni 1920 för tjänstemän vid domänverket, må, därest han före den 1 december 1933 anmält sig villig att, med avstående av honom jämlikt mom. 1 första stycket tillkommande avlöningsförmåner, underkasta sig de i andra, tredje och fjärde styckena av detta moment angivna bestämmelser, åtnjuta lön enligt nämnda provisoriska avlöningsreglemente samt pension enligt kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 233) med bestämmelser för ordinarie tjänstemän vid domänverket i fråga om rätt till pension m. m. med däri sedermera gjorda ändringar, dock att lönen skall utgå enligt lönegrupp A.

Befattningshavare, som erhåller allmän eller enskild tjänst — — — inkomstens förvärvande;

III) — — — (= utskottets förslag);

IV) — — — (= utskottets förslag);

V) — — — (= utskottets förslag);

VI) — — — (= utskottets förslag);

B) — — — (= utskottets förslag); samt

C) — — — (= utskottets förslag).